

DOMAČIN.

DOMAČIN izhaja vsako soboto popoldne, če je ta dan praznik dan poprej ob istem času. — Naročnina za Ljubljano z dostavljanjem na dom: celoletno 3 K, polletno 1 K 50 v, četrtletno 75 v; po pošti: celoletno 4 K, polletno 2 K, četrtletno 1 K. — Uredništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr. — Dopisi naj se pošiljajo uredništvu DOMAČINA. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati (oglasi): Trikrat razdeljena petit-vrsta pri enkratni objavi 12 v, pri vsaki nadaljnji objavi 8 v, pri dvostopni petit-vrsti v reklamnem delu stane vrsta 20 v. Cela stran 30 K, pri večkratnem objavljanju po dogovoru znaten popust. — Upravništvo je na Miklošičevi cesti št. 16 v I. nadstr.

Štev. 24.

V Ljubljani, dne 12. junija 1915.

Leto III.

General konjištva nadvojvoda Franc Salvator

c. in kr. generalni inšpektor prostovoljne zdravstvene službe.

Avstrijskim narodom!

V tem trenutku, ko dvoglavi orel po desetmesečni brezprimerni borbi z neupognjeno močjo in jeklenim pogumom vzdiga svoje mogočne noge na nove odločilne udarce, da uniči svoje dosedanje sovražnike, nam Italija, ki je celih 33 let uživala dobrote za to deželo blažene zveze z našo drago domovino, zavratno napove vojno!

Naši slavni armadi, v katere vrstah se narodi avstrijski prekašajo v heroičnih krepostih, se bližajo novi boji!

V zvezi z Nemčijo, našo drago zaveznico, v trdnem zaupanju v Boga, v svesti si pravične stvari in svoje moči, se slavno razreši tudi ta nova naloga!

Narodi avstrijski!

Zaradi Vašega domoljubnega požrtvovalnega mišljenja so Rdečemu križu doslej dospeli bogati darovi, ki so mu omogočili, da je olajšal marsikatero rano, ki nam jo je vsekala vsiljena vojna, da je ozdravelo mnogo Vaših sinov, ki so krvaveli na polju časti, in bilo nanovo uvrščenih v armado, invalide pa usposobiti za koristne ude človeške družbe!

V polni zavesti velikodušnosti vseh narodov naše domovine apeliram na zavednost Vaše patriotične dolžnosti s

prošnjo,

da tudi nadalje kar najiskrenejše pospešujete človekoljubno delovanje avstrijske družbe Rdečega križa in s tem uresničite našegaveličastnega vladarja, Njegovega Veličanstva cesarja in kralja geslo

„Z združenimi močmi!“

v brambo domovine, v prid armade, Vaših očetov, sinov in bratov.

Na Dunaju, 9. junija 1915.

Nadvojvoda Franc Salvator,

general konjištva, generalni inšpektor prostovoljne zdravstvene službe in protektor namestnik avstrijske družbe Rdečega križa.

Vstop Avstro-Ogrske v vojno.

(Dalje.)

Z ozirom na neugoden izid bitke pri Przemyslanyju, je moralo višje poveljstvo naše armade predvsem skrbeti, da se ne izroči Brudermannova in Böhm-Ermolijeva skupina uničujoči premoči in da se ji pride in uspešno na pomoč. Izvesti je bilo to mogoče le, če se ukaže, da ustavi Auffenbergova armada svoj zmagoviti pohod in se ji ukaže, naj se obrne in pripravi na sunek v bok nevarnega sovražnika.

Ni bilo lahko, kar se je zahtevalo od Auffenbergove armade. Armadna masa z množino kolon vozov, ki ji slede, da pokrije mnogobrojne svoje življenske in vojne potrebe, ni mogoče tako lahko obrniti, kakor rokavico. Umetnost se je vendar posrečila. Težavno vprašanje je bilo kljub utrujenju po dolgem boju trdo prizadetih čet in kljub sila slabim potom bliskovito rešeno. S sovražnikom na severu se je borila za palmo zmage še dne 1. septembra, a dva dni pozneje je stala ta armada že s čelom proti jugu obrnjena, vzhodno od Tomaszova, pripravljena, da sune čez Ravorusko, v hrbtu krita od neke slabejše skupine pod nadvojvodom Jožefom Ferdinandom, ki je, zasledujoč pri Komarovu poraženega sovražnika, dospela v okolico Grubieszova, v kotu Bug-Huczwa. Mojstrsko delo vojaške tehnike, ki visoko časti vodstvo kakor čete.

Medtem se je pokazalo, da ruska povodenj ni premagala pri Zloczovu in Przemyslanyju nasproti ji postavljenih nasipov, ne da bi bila njena moč močno oslABLJENA. Ni se več valila nevzdržno naprej proti zahodu, marveč se je približevala deloma počasi in previdno z juga, vzhoda in s severo-vzhoda Lvovu; glavne sile so prodirale z bojišča pri Przemyslanyju po poti proti severu-vzhodu, očitvidno sledeč klicu po pomoči, ki se je vedno bolj nujno glasil od pri Komarovu premagane 5. armade. Razmeroma slabejše sile so obdale utrdbo ob mostu pri Haliczu ob Dnjestru in so

polagoma prodirale v prostoru med to reko in Lvovom naprej proti zahodu.

Bilo je jasno, da v bližnji bodočnosti ni pričakovati glavnega napada proti naši vzhodni skupini in nastopu Auffenbergove armade ob krilu, marveč nasprotno, da se nahaja zadnja armada pred vročim bojem. Trdno odločeni, nadaljevati boj, da se še naprej zaposlujejo ruske sile, je moral dovesti nov položaj do sklepa, naj se sedaj določi, da mora poseči sedaj obratno tudi vzhodna skupina na krilu v bitko, ki so jo pričakovali pri Auffenbergovi armadi. Sklenilo se je to tem lažje, ker so bile hrabre čete sicer utrujene, a so kljub zadnjim doživljajem ohranile svojo moč, udariti in si predvsem ohranile sveže napadalno veselje.

Dva predpogoja pa je bilo izvesti zaenkrat. Četam se je moral dovoliti počitek, četudi kratek, in uporabljati so se morale vse v strujenih masah za važno nalogo sunka v krilo. Oboje je zahtevalo nikakor lahki sklep: Opusti naj se Lvov.

Sovražniku se je gotovo tako prepustil cen uspeh. Da bi bili mogli držati utrdbe iz prsti, ki so obdajale mesto in ki bi bile zašle še poleg tega obkoljene od treh strani, v najtežavnejše razmere, bi bili potrebovali celo armado. Ta pas je zadoščal obrambi proti četam sovražne kavalerije, če bi bila morebiti ob pričetku vojne vpadla v deželo, a težki artileriji ni bil kos. Naj bi bil padel Lvov vsled sile, bi bil sovražnik poleg moralnega uspeha dosegel tudi vojaški uspeh in bi se slavil, da je osvojil trdnjavo.

Pred vsem pa bi bile tam zbrane čete brez vsakega počitka zapletene v boje in bi se vsled sovražnikove obkolitve ne mogle ganiti, medtem ko je bil potreben vsak mož za bitko na prostem polju, ki smo je pričakovali. Saj je potrkal sovražnik že dne 1. septembra zvečer iz Kulikova sem na mestna vrata. Lvov smo zato izpraznili dne 2. septembra. Vsa vzhodna skupina se je umaknila za Wereszyco, ki tvori, skupno z vrsto ribnikov, skoz katere teče, pri Grodeku izboren obrambni odsek. Tu so lahko čete počivale in se

Podlistek.

Jarnej Krpač.

(Prevel Podravski.)

(Konec.)

„Aj vaj!“ je zaklical Mendel ter se prijel z obema rokama za glavo, „moj revni Šrul pa stoka tako grozno, da mi kar slabo postaja. Idite, gospod župan, naj vam narekuje testament, jaz pa zbežim medtem iz hiše, ker sem jako mehkega srca. Samo prosim vas, ne razkrijte ondi starega, ker je jako občutljiv zoper prehlad.“

Po teh besedah zares steče na dvorišče, ženo pa postavi k točajniku.

Medtem stopi župan s pričami in pisarjem v stransko sobo. Jarnej, zaslonjen s pernicami, pa je stokal in stokal, da je kar nšesa trgalo, in od vse njegove osebe ni bilo videti nič drugega, kakor kos nosa in one umetno narejene brke.

„Nu, kako se počutite, Šrul?“ vpraša župan bolnika.

„Oj, va . . . vaj oh . . . h . . . hes mir!“ je skomljal pod pernicami Šrul, „jaz sem hudo, hudo bolan, hočem napraviti testament . . . ker bom umrl.“

„Toda, kaj govorite, saj imate še daleč do smrti,“ ga tolaži župan po krščanski navadi. „Ako pa želite

narediti oporoko, pa povejte, kar želite, in pisar vse to napiše, kar mi kot priče potrdimo.“

Dozdevni Šrul znovič grozno zastoka ter se začne tako zvijati in kretati po postelji, kakor bi mu vročo smolo vlival za kožo.

„Aj vaj!“ tarna, „toliko ljudi je opeharil človek na svetu, toda smrti le ne more opehariti.“

„Kaj zopet pravite, Šrul?“ ga opominja župan, „začnite rajše narekovati oporoko.“

„Nu, prav imate,“ odvrne Jarnej s tankim glasom, „pišite, jaz pa bom narekoval.“

Pisar pobrskava s peresom po papirju in navidezni Šrul narekuje:

„Moja oba zeta sta velika malopridneža. Šmul jih zasluži osemnajst in Mendel dvajset brezovih in jaz nobenemu izmed njiju nočem voliti ničesar. Imam hišo na Podgorju, toda od tega ne dobim niti gumba. Oni čevljar Jarnej, ki ga kličejo za Krpača, je zelo dober človek, ki mi je zastoj krpal šlebedre, temu sporočim pred vami kot pričami vso ono hišo s smetiščem vred.“

Župan in odborniki kar ostrmé od začudenja in pisarju se naredi velik madež na papirju, tako zelo se je začudil.

Ker so pa veselega Krpača imeli vsi radi, torej so bili jako veseli te oporoke in so jo kaj radi podpisali.

okrepčale, dokler jih ni pozval na nova dejanja spopad Auffenbergove armade s sovražnikom, ki se je pomikal proti severo-zahodu.

Ta armada se je pomikala proti Rawaruski, kamor je došla dne 5. septembra. Med pohodom naj bi bilo prišlo njeno desno krilo do železnice, ki vodi iz Javorova v Lvov, kjer naj bi se bilo strnilo na severnem krilu s črto ob Wereszyci.

Dne 7. septembra se je to izvedlo, a ne brez ljutih bojov. Ob vsakem koraku naprej proti Lvovu je naraščala množica sovražnikov, ki so se upirali prodiranju; boji sprednjih čet so se hitro razvili v bitko in napočil je zato za bojno črto ob Wereszyci trenotek, da poseže vmes. Naložila se ji je naloga, naj reši zmagovito odločitev in se je ta tudi popolnoma zavedala važnosti trenutka.

Rusi, ki so resnično stanje teh neutrudljivih čet zelo podcenjevali in ki so mislili, da so že popolnoma opravili z njimi, katero mnenje je morebiti potrjevalo tudi dejstvo, da se je Lvov izpraznil brez boja, niso bili malo presenečeni, ko so videli, kako se je dne 8. septembra valil mogočen napad čez nižino Wereszycy. Graški in lvovski zbor pod poveljstvom generala pehote pl. Borojevića, sta vzela onostranske višine ob in severno od grodeške ceste in velik gozd Janov. Na jugu pri Komarnu sta prodirala temešvarski in po železnici pripeljani budimpeštanski zbor proti ruskim utrdbam, medtem je armadni poveljnik pl. Böhm-Ermolli odposlal v bitko tudi sedmograški zbor.

Boj, ki se je bil z veliko ljutostjo, se je dne 9. in 10. septembra nadaljeval. Armadi Böhm-Ermolli in Borojević sta korakali od uspeha do uspeha. Južno krilo je pridobilo skoro 20 kilometrov prostora naprej, graški zbor se je vojskoval komaj 15 kilometrov pred Lvovom. Auffenbergova armada ni le vzdržala sovražnih napadov, marveč je priborila tudi z desnim krilom znatne uspehe.

(Konec prihodnjic.)

Svetovna vojna.

Z avstrijsko-ruskega in nemško-ruskega bojišča.

Uradna poročila.

Przemysl zopet v naši posesti.

Uradno razglašajo dne 3. junija.

Od danes 3. ure 30 minut zjutraj se nahaja Przemysl zopet v naših rokah.

Prve podrobnosti o osvojitvi Przemysla.

Nemške čete so ponoči v naskoku zavzele poslednje ruske pozicije na severo-vzhodni przemyslski fronti ter so vdrle danes dopoldne od severa sem v mesto.

Z zapada in juga je vdril v mesto naš 6. armadni zbor. Njegovi prvi oddelki so dospeli kmalu po 6. uri na mestni glavni trg.

Dalekosežnost tega uspeha se še ne da pregledati.

Plen zaveznikov meseca maja.

Uradno poročajo dne 2. junija.

V bitkah meseca maja so zavezniške armade pod avstro-ogrskim vrhovnim poveljništvom pripeljale ujetnikov in plena: 862 častnikov in 268.860 mož, 251 lahkih in težkih topov, 578 strojnih pušk, 189 municijskih voz. K temu prihaja še drug mnogoštevilni vojni material, ki šteje n. pr. pri eni karpatski armadi sami 8500 strelav artileirijske municije, 5½ milijona patronov za pehoto, 38.000 ruskih repetirskih pušk in 21.000 ruskega golaega orožja.

„Toda prosim vas, dragi moji, ne povejte ničesar od tega Mendelnu, ker on bi me ne pustil mirno umreti. Nisite oporoko k sodišču, naj se razglasi šele tedaj, ko mene že ne bo več.“

Vsi navzoči mu obljubijo to ter odidejo iz stranske sobe, kajti Šrul je stokal tako grozno, da ga je bilo mučno poslušati.

Komaj pa so stopili v pivnico, je že stal pri njih Mendel ter jih izpraševal, kako in kaj.

„Že je napravil oporoko,“ reče župan.

„Nu, dobro, dobro!“ zakliče Mendel mirno, ker je bil gotov, da ima že vso hišo v svojem žepu.

Radi tega je znovič pogostil vse navzoče z žganjico in s krapci, a brž ko so odborniki zapustili krčmo, je šel k Jarnejcu ter ga jel objemati na vso moč. Zviti Jarnejc pa se je samo smehljal in pomežikal z očmi ter ni spregovoril pri tem ničesar.

Medtem je Mendlova stopila v čumnato in znovič sta položila truplo na posteljo, nakar sta oba jela kričati, da je Šrul po opravljeni oporoki otrpnil na veke.

Jarnejc je pobral skupaj svoje cule ter rekel Mendlu:

„Da se ne bi izvedelo, da sem jaz nadomeščal pokojnika, nočem se muditi tukaj niti uro časa, marveč pojdem, da me nihče ne bo videl.“

Žid ga k slovesu še presrečno objame, napolni mu steklenico z najboljšo žganjico, potlači mu nekoliko zavojev tobaka v mavho in se poslovi z najganjivejšimi besedami od njega. Ni se spomnil malopridnež

resnice one prislovice: „Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.“ On je kopal jamo svojemu svaku Šmulu, a se ni domislil, kakšno juho je skuhal sam sebi.

Jarnejc je srečno odšel iz krčme in čez nekoliko dni sta bila Mendel in Šmul pozvana k sodišču, kjer jima sodnik prečita oporoko pokojnega Šrula. V prvem hipu se ti je zdelo, da je v oba treščilo, tako sta se prestrašila. Toda prvi se je zavedel Mendel, spoznavši, kakšno zvijačo mu je spletel Jarnejc. Kakor poparjen je skočil pokonci ter jel kričati na vso moč, tresoč se kakor mrzličen:

„Velemožni gospod predstojnik! Ta oporoka je ponarejena, to je veliko sleparstvo, ki mi ga je napravil ta razbojnik Jarnejc Krpač, ki krpa črevlje po deželi naokrog.“

In takoj je brez prikričanja povedal vse, kako je bilo. Prišel pa je samo z dežja pod kap. Priznal je sam, da je radi prilastitve one hiše hotel opehariti sodišče in obenem svaka Šmula. Tedaj je takoj po izpovedi moral iti v ječo in potem pred sodnike.

Jarnejcu se ni zgodilo ničesar, kajti ko ga je žid hotel napotiti h goljužji, je on nalašč napravil takšno oporoko, da se je odkrilo vse.

Revni Mendel ni podedoval več, nego samo polovico hiše, vrhutega pa je imel še stroškov in sitnosti čez glavo. Pač pa je imel dovolj časa zapomniti si v ječi znano krščansko prislovice:

„Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.“

Rezultat bitke pri Stryju.

Uradno poročajo dne 3. junija.

Napad zavezniških čet v prostoru severno od Stryja nadalje uspešno napreduje. Dosedanji rezultat bitke pri Stryju je: 60 častnikov in 12.175 mož ujetih, 14 topov in 35 strojnih pušk uplenjenih.

Ruske pozicije med Stryjem in Drohobyczem zavzete.

Uradno razglašajo dne 2. junija.

Na ruskem bojišču je obnovil sovražnik močne napade na zavezniške čete, ki stoje vzhodno od Sana. Obupne napade smo pod novimi težkimi izgubami zavrnil. Ob severni fronti Przemysla smo zavzeli dve drugi utrdbi. Do sedaj zavzeti teren smo obdržali. Južno od Dnjestra napreduje naš napad z uspehom. V naskoku smo zavzeli včeraj sovražne pozicije med Stryjem in Drohobyczem. Močne ruske čete, ki so prodrle v jugovzhodni Galiciji v pokrajini Solotwina v napadu proti našim pozicijam, so imele velike izgube ter so se tu in tam v begu umaknile.

Boji pri Libavi, Šavlih in ob Dubissi. — Po zmagi pri Stryju.

Uradno razglašajo dne 2. junija.

Pri Neuhausnu, severo-vzhodno od Libave in pri Šidikih, jugovzhodno od Libave, so se vršili uspešni boji proti manjšim ruskim oddelkom, enako v okolici Šavel in ob Dubissi ter med Uglanyjem in Airagolo. Pri Šavlih smo ujeli 500 mož. Dve nadaljnji utrdbi Przemysla smo včeraj zavzeli. Po zmagi pri Stryju sta zaveznika včeraj prodrli v smeri na Medenice.

Oduševljenje ob prihodu naših čet v Przemysl. — Čete niso ostale v mestu, temveč se ženejo za Rusi proti vzhodu.

Uradno razglašajo dne 4. junija.

Čete so vdrle včeraj naglo ena za drugo z vseh strani v mesto Przemysl, z Bavarci so se srečali na trgu jezdec kavalerijske divizije Berndt. Skoro nato je prispela tudi pehota X. armadnega zboru.

Vladalo je neskončno oduševljenje, vse ulice so bile natlačene ljudi, ki so sipali cvetlice, mahali z zastavami ter jih pritrjevali na hišah.

V skladiščih so ostale velike zaloge; tudi mnogo drugega vojnega materijala se nahaja še v trdnjavi.

Čete pa se v mestu niso mogle zadrževati, ker so se takoj gnale za umikajočim se sovražnikom, ki je v zaščito svojega odhoda zasedel zapletene pozicije na višinah, vzhodno od mesta ter jih precej trdovratno branil. Naše čete so iztisnile sovražnika polagoma iz ene pozicije v drugo in ven iz trdnjavskega rajona.

Število ujetnikov še ni dognano.

Plen, ki smo ga ugrabili pri padcu Przemysla, še ni ugotovljen.

Kakor izpovedujejo ujetniki, so pripravili Rusi za noč od 2. na 3. junija splošni napad na celo fronto Mackensonove armade, ki pa je že v svojih začetkih popolnoma ponesrečil.

Nemške čete so jurišale na višine na obeh straneh Mlyslatic, 22 km vzhodno od Przemysla.

Armada Linsingen pričinja prehajati preko dolnjega toka reke Stryj, severovzhodno od istoimenskega kraja.

Armada Böhm-Ermolli je udarila na Moščisko. — Nov uspeh armade Linsingen. — Boji ob Prutu.

Uradno razglašajo dne 4. junija.

Tekom dneva smo izčistili Przemysl od sovražnika, ki se je umaknil v smeri proti vzhodu in ki se je pozikoval s svojimi zadnjimi četami ustavljati na višinah južno-zapadno od Medyke. Tam ga sedaj napadajo zavezniške čete.

Medtem se je posrečilo armadi Böhm-Ermolli z juga sem prodreti rusko obrambno pozicijo ter udariti v smeri na Moščinsko, od katerega kraja so naše čete oddaljene le še malo kilometrov. V teh bojih smo ujeli številne sovražnike.

Tudi napad armade Linsingen je imel nov uspeh. Od danes zjutraj se Rusi pred to armado popolnoma umikajo.

Na črti ob Prutu so se razvili vsled dogodkov ob Sanu in gorenjem Dnjestru novi boji. Kjer je pozikoval nasprotnik napadati, tam smo ga z velikimi izgubami odbili. Ujeli smo 900 mož.

Sicer je položaj ob dolnjem Sanu in na Poljskem neizpremenjen.

Nemško uradno poročilo o zavzetju Przemysla.

Berolin, 3. junija. Trdnjava Przemysl je bila danes zjutraj, ko smo v nočnih urah v naskoku vzeli utrdbe na severni fronti, ki so se še držale, od nas zavzeta. Plena še ni mogoče pregledati.

Protinapadi Rusov proti napadalnim kolonom in proti našim pozicijam vzhodno od Jaroslava, so se popolnoma ponesrečili.

Armada generala pl. Linsingna prodira v smeri na Zydaczow, severovzhodno od Stryja in se bojuje za odsek Dnjestra, zapadno od Nikolajeva. Plen bitke pri Stryju je poskočil na 60 častnikov, 12.175 mož ujetih in 14 topov in 35 strojnih pušk uplenjenih.

Napredovanje nemških čet v srednji Galiciji.

Uradno razglašajo dne 4. junija.

Naše čete so po bojih dospele do krajev vzhodno od Przemysla in od tam proti severovzhodu potekajočo črto Bolestraszyje—Torki—Rodzicz—Starzawa.

Medyka osvojena. — Zavezniške čete so dospele do orte Kalusz—Zurawno.

Uradno poročajo dne 5. junija.

Vzhodno od Przemysla se Rusi pri Medyki niso mogli držati. Zavezniki so prodrli, boreč se še dalje, proti Moščiski.

V ozemlju Dolnjega Sana smo zavrnil več sovražnih sunkov.

Zavezniške čete so prodrle od zapada sem do blizu Kalusza in Zurawna.

Boji ob Prutu se nadaljujejo. Sovražnik nas je tu na več točkah ljuto napadel, toda vrgli smo ga ob reki nazaj.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Prodiranje zavezniških čet proti Mosolski. — Mostna utrdba pri Zurawnu zavzeta. — Rusi severno od Kalusza zopet premagani.

Uradno razglašajo dne 6. junija.

Zavezniške čete so se včeraj približale Mosolski ter v naskoku zavzele Starzawo. Na Ruskem Poljskem

je položaj neizpremenjen. Zavezniške čete, ki zasledujejo iz prostora pri Stryju proti vzhodu, so zavzele mostno utrdbo pri Zurawnu ter so porazile sovražnika zopet severno od Kalusza. Ob Prutu se boji nadaljujejo.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Boji pri Sawdnykkih. — 1970 Rusov ujetih. — Prodiranje zavezniških čet na Moscislo. — Rusi se umikajo na Kalusz.

Uradno razglašajo dne 5. junija:

V nasledku na včeraj pri Ravesjanih in Sawdnykkih odbitih ruskih napadov so naše čete sunile naprej, vrgle sovražnika, ki je zapustil mostno utrdbo pri Sawdnykkih, nazaj ter vjele 1970 mož. Bolj proti severu so se vršili pri Popeljanih za nas uspešni konjeniški boji. Vzhodno od Jaroslava je položaj neizpremenjen. Vzhodno od Przemysla se nahajajo čete generala Marwitza skupaj z avstro-ogrskimi četami v prodiranju v smeri na Moscislo. Armada generala Linsingna je vrgla sovražnika nazaj na Kalusz in Zurawno ob Dnjestru.

Vrhovno armadno vodstvo.

3650 Rusov pri Sawdnykkih vjetih. — Boji pri Zurawnu. — V Galiciji 10.900 Rusov vjetih, 6 topov, 14 strojnih pušk vplenjenih.

Uradno poročajo dne 6. junija.

Na vzhodnjem bojišču je pridobila naša ofenziva v okolici Sawdnykov proti vzhodu nadalje tal. Število vjetnikov se je povišalo na 3650. Bolj proti jugu pri Oglanyh smo odbili napad neke ruske divizije. Južno od Njemna so pognale nemške čete sovražne oddelke na črto Sapiczyski-Wilki nazaj.

Na jugovzhodnjem bojišču se bori armada Linsingna, da izvojuje prehod čez Dnjester pri Zurawnu. — Tudi bolj proti jugu napreduje zasledovanje. Pribleslo je do sedaj 10.900 vjetnikov, 6 topov in 14 strojnih pušk.

Vrhovno armadno vodstvo.

Silni, toda brezuspešni naporl Rusov ob Prutu. — Kaluso zavzet. — Pri Przemyslu 33.805 Rusov vjetih.

Uradno poročajo dne 7. junija.

Po hudem porazu pri Przemyslu je rusko armadno vodstvo uporabilo silen trud proti našim pozicijam na črti ob Prutu, da izsili tu nasilno prebitje naših črt. Zlasti proti prostoru Kolomea-Delatyn je metal sovražnik vedno nove čete v boj. Med tem ko so se vsi sunki ponesrečili ob žilavi hrabrosti armade generala kavalerije barona Pflanzer-Baltina z velikanskimi izgubami za Ruse, so se približale z zapada pod poveljstvom generala v. Linsingna stoječe zavezniške čete. Včeraj so zavzele Kalusz, pokrajino severno od tega mesta in vrhove na levem bregu Dnjestra severno od Zurawna. Med Nadworensko Bistrico in Lomnice so se naše čete pridružile napadu. Boji vhodno od Przemysla in Jaroslava trajajo, severno od Mosziske se je moral sovražnik umakniti iz Czerniawe. Posamezni brezmočni ruski sunki so se ponesrečili. Pri Przemyslu sta zmagovalca od 1. junija naprej vjela 33.805 Rusov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Napredovanje našega centra in Linsingenove armade. — Pri Przemyslu smo vjeli 30.000 Rusov.

Dunaj, dne 7. junija.

Napadalni center zavezniških armad je severno od Moščiske zopet znatno napredoval.

Armada Linsingen je zavzela v naskoku mostno utrdbo Zurawno ter je zavzela na severnem bregu Dnjestra trdne pozicije.

V bitkah pri Przemyslu smo zajeli od 1. junija nad 30.000 sovražnikov.

Rusi vrženi na Wisnico. — Boji pri Zurawnu. — 13.000 Rusov vjetih.

Uradno poročajo dne 7. junija.

Vzhodno od Przemysla so pognale zavezniške čete Ruse severozapadno od Mosziske nazaj na Wisnico. Deli armade Linsingen so prekoračili pri Zurawnu Dnjester in zavzeli v naskoku vrhove na severozapadnem bregu. Bolj proti jugu je doseglo zasledovanje črto Nowica-Kalusz-Tomasowce. Pleu je tu narasel na 13.000 vjetnikov.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemci prekoračili Vindavo. — Ofenziva dobro napreduje. — Nadaljnjih 3340 Rusov vjetih.

Uradno poročajo dne 7. junija.

Severno od Kuršanov smo si izsilili prehod preko Vindave. Jugovzhodno Kurtowianov in vzhodno Sawdnykov je naša ofenziva dobro napredovala. Nadalje smo vjeli 3340 mož in vplenili 10 strojnih pušk. Južno od Njemna smo očistili obrežje reke sovražnika.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nadaljnja naša ofenziva v Galiciji.

Uradno poročajo dne 8. junija.

Rusko bojišče. V ozemlju Pruta in Dnjestra so zavezniške čete nadaljevale včeraj svoje napade preko Lanczyna, Nadworne, Kalusza, potisnile so sovražnika proti Stanislawu in Haliszu nazaj, razširile so se nadalje na levem bregu Dnjestra, vzhodno in severno od Zurawna ter so vjele zopet 6200 Rusov.

Sicer je položaj na severu neizpremenjen.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Ruska križarka potopljena. — Delovanje nemških zrakoplovov na Angleškem.

Wolffov urad poroča uradno dne 5. junija.

Dne 4. junija je potopil neki nemški podmorski čoln neko rusko križarko za mine Amurskega tipa pri Baltijskem Portu. — V noči od 4. na 5. junija so naša mornariška letala izvršila napade na izliv Humberta in mornariško oporišče Harwich. Pristanišče v Harwichu smo z dobrim uspehom obložili z bombami. Mnogo močnih požarov in eksplozij, med njimi prav močne pri nekem gazometru ali tanku z olje. Tudi smo metali bombe na neko železniško postajo. Naše zrakoplove so silno obstreljevali s topovi na kopnem in na ladjah, niso jih pa zadeli. Vrnili so se nepoškodovani.

Namestnik šef admiralskega štaba mornarice Behncke.

Uradno nemško poročilo o uspehah nemške ofenzive v Galiciji.

Uradno razglašajo dne 8. junija.

Naše napadalno gibanje proti Šavlam in vzhodno od Dubisse napreduje.

Vzhodno od Przemysla je položaj v splošnem neizpremenjen. Na višinah Nowossyny, severovzhodno od Zurawna, so čete generala pl. Linsingna sovražnika zopet porazile. Zasedovanje je uspelo do črte Bukscowce, južno od Brotowa, južno od Molodynce.

Južno od Dnjestra smo prekoračili odsek Siwke in dosegli Myslow, Wojnikow, Seredno in Kolodziejow.

Dnevni plen znaša 4200 ujetnikov, 4 topove in 12 strojnih pušk.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča**Obstreljevanje naših obmejnih utrdb proti Italiji. — Zavrtni napadi na Krn.**

Uradno razglašajo dne 2. junija.

Na italijanskih bojiščih so ostala vsa dosedanja povzeta sovražnika brez uspeha. Obstreljevanje planote Lavarone in Folgariji ter posameznih koroških zatvornih fortov, z velikim tratenjem težke topovske municije, ni moglo napraviti našim utrdbam nobene omembe vredne škode. Sicer se niso niti na tirolski niti na koroški meji vršili večji boji. Na Primorskem smo zavrtni s težkimi izgubami za Italijane sovražne napade na hrbet Krna.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Brezuspešni italijanski napadi na Tirolskem in Koroškem. — Bersaglijeriji prepošeni iz Gradiške.

Uradno poročajo dne 3. junija.

Na italijanskem bojišču so Italijani nadaljevali brezuspešno obstreljevanje naših utrdb na več točkah tirolske in koroške meje. Kjer so prišli sovražni oddelki v ogenj, so zbežali, tako neki italijanski pehotni polk na planoti pri Folgariji, več stotnij pri Misurini in oddelki bersaglijerijev, ki jih je napadla neka naša častniška patrolja v Gradiški.

Italijani prepošeni z višin pri Kreuzbergu. — Boji pri Kobaridu.

Uradno poročajo dne 4. junija.

V prostoru ob tirolski meji ni bilo nobenih bistvenih dogodkov. — Vzhodno od sedla Kreuzberg so zavzele naše čete dva vrha, ki so jih bili Italijani prehodno močno zasedli.

Na koroški meji traja mestoma artilerijski boj. Na Primorskem se vrše boji v prostoru pri Kobaridu.

Italijanske čete na Stilsferjochu prepošene. — Obmejni topovski boji. — Severno od Tolmina 3 častnike in 50 mož ujeli.

Uradno razglašajo dne 5. junija:

Na tirolskem in koroškem obmejnem ozemlju se tudi včeraj ni pripetilo nič bistvenega.

Neki sovražni bataljon, ki se je pokazal v pokrajini Stilsferjochu, smo prepodili.

V Judikariji, v dolini Adiže, na planoti pri Folgariji in Lavaroni, ter na več točkah koroške meje se nadaljuje topovski boj.

Na Primorskem so ostali pri krvavo zavrtnem napadu štirih italijanskih bataljonov na naše pozicije severno od Tolmina 3 častniki in 50 mož v naših rokah.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Brezuspešni italijanski artilerijski ogenj. — Naši težki topovi obstreljujejo sovražne forte. — Artilerijski boji na Primorskem. — Boji ob Krnu. — Pri Zagraju Italijani zavrtni.

Uradno razglašajo dne 6. junija:

V tirolskih in koroških obmejnih pokrajinah se omejuje sovražnik na brezuspešen artilerijski ogenj in se izogiba bližine naših pozicij. V pokrajini Lavarone-Folgarija so z naše strani pričeli težki topovi streljati na sovražne forte.

Na primorski fronti prihaja artilerijski boj močnejši. V bojih ob Krnu so imeli Italijani večje izgube, na južnem pobočju hriba smo našli 300 sovražnih trupel. Tudi sovražnikov poskus, prekoračiti pri Zagraju Sočo, smo krvavo zavrtni.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Boji ob tirolski in koroški meji. — Italijani prepošeni s Krna. — Ob Soči.

Uradno razglašajo dne 7. junija:

Italijansko bojišče: V tirolskem obmejnem ozemlju je delovala naša artilerija z vidnim uspehom. Ob koroški meji vzhodno od prelaza Plöcken so zavzele naše čete včeraj nazaj vrh Freikofel, ki ga je bil sovražnik mimogrede zasedel.

V pokrajini ob Krnu se boji nadaljujejo. Italijani so morali zapustiti kraj Krn. Ob Soči se je nasprotnik mestoma primaknil bližje.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Italijanske vojne ladje pred dalmatinsko obalo.

Vojni poročevalski stan, dne 8. junija.

Dne 5. junija je priplulo nekaj italijanskih križark in rušilcev v dalmatinske vode. Cilj sovražnega povzeta je bilo obstreljevanje železnice pri Mihaničih, posameznih morskih svetilnikov in svetilnih hišic na Visu, Lastovu (Lagosti) in Cazzi. Obstreljevani objekti so bili lahko poškodovani.

(Mihanići so mala postaja na progi Uskoplje — Zelenika v južni Dalmaciji, na obronku Snježnice.)

Junaštva ob italijanski meji. — Iznenađni napad malega našega oddelka na Italijane pri Bovcu.

Iz vojnega poročevalskega stanu poročajo 6. junija:

Na jugozapadnem bojišču se je posrečilo majhnemu oddelku naših čet pasti dne 2. junija v okolici Bovca sovražniku neopaženo v hrbet in mu prizadejati veliko škode. Razstrelili so pri tem sovražni tren, neko poljsko taborišče in neko leseno hišo, najbrže skladišče za živila. Sovražnik je imel pri tem izgubo 50 mrtvih in njegove vrste so se močno zmedle. Pač so prihitela z vseh strani ojačenja, toda naš oddelek se je mogel pred mnogokratno premočjo ob pravem času in v redu umakniti.

Vojni poročevalski stan, dne 8. junija: Oddelek pod poveljništvom praporščaka Kerekesa, ki je prenašal vesti, s finančnim nadpaznikom Rozmanom in 20 možmi je včeraj dopoldne v naskoku zavzel pri Gramaledisu strelski jarek, zaseden od 20 alpincev. — Osemnajst mož sovražnika je bilo ubitih ali ranjenih, hišo, v kateri so bile zaloge, so zažgali, sovražno kritje razdejali. Lastne izgube so: eden lahko ranjen, enega moža pogrešajo. Kerekes in Rozman sta bila odlikovana.

Italijanski zrakoplov „Citta di Ferrara“ uničen. — Benetke bombardirane.

Uradno razglasaajo dne 8. junija:

Naše mornariško letalo L 48 (vodja linijski ladijski poročnik Classing, opazovalec pomorski kadet von Fritsch) je danes zjutraj ob 6. južnozpadno od Lošinja z obstreljevanjem zažgalo in uničilo sovražni zrakoplov „Citta di Ferrara“, ko se je vračal z Reke. Dva častnika in 5 mož posadke so ujeli.

Mornariško letalo L 47 (vodja fregatni poročnik Banfield, opazovalec pomorski kadet von Strobl) je danes zjutraj uspešno bombardiralo Benetke, in sicer hangarje v Muranu in Campo alto ter sovražne torpedne rušilce, pri čemer je nastalo nekaj požarov, ter je obstreljevalo šotorsko taborišče s strojnimi puškami.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Boji na Primorskem. — Brezuspješni italijanski napadi na Koroškem in Tirolskem.

Uradno se razglasa dne 8. junija:

Italijansko bojišče. V Primorju pripravlja sovražnik, kakor se zdi, splošen napad na naše postojanke ob Soči. Dosedanje njegove posamezne sunke pri Gradiški in pri Zagraju (Sagrado), smo krvavo zavrnil.

V koroškem in tirolskem obmejnem ozemlju traja brezuspješni artilerijski ogenj Italijanov. Naše čete so pregnale neki oddelek alpincev, ki je bil zasedel Montepiano, južno od Landra. V okolico Ale so vpadli ropajoči Garibaldinci.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, feldmaršallajtnant.

Z nemško-francoskega bojišča.

Ljuti boji za Hooge. — Zavrženi francoski napadi na Souchez-Neuville. — Letalci nad Remiremontom.

Uradno poročajo dne 3. junija.

Za kraj Hooge, ki so ga Angleži zasedli in močno izgradili, se je vnel boj, ki poteka za nas uspešno. Na fronti Souchez-Neuville in južno so Francozi popoldne in ponoči večkrat poskusili večje napade, ki so dovedli na posameznih točkah do ljutih bojev moža proti možu. Povsod so utrpeli Francozi najtežje izgube, ne da bi dosegli katerikoli uspehe. V Vogezih so naši letalci obmetavali z bombami etapni kraj in železniško križišče Remiremont ter neko sovražno taborišče čet pri Hohnecku.

Hooge v nemški posesti. — Brezuspješni francoski napadi pri Neuville in v Pretrskem gozdu.

Uradno poročajo dne 4. junija.

Vzeli v naskoku grad in kraj Hoog, vzhodno od Ypresa; angleške protinapade smo krvavo zavrnil.

Angleške čete, ki so vdrle vzhodno od Givenchyja v naše pozicije, smo vrgli s težkimi izgubami zopet ven. Zasedli smo tovarno za sladkor v Souchesu.

Močen sovražni napad pri Neuville se je ponesrečil v našem artilerijskem ognju. Južno od Neuville se vrše boji moža proti možu.

V Pretrskem gozdu se nam je posrečilo zavzeti zopet največji del izgubljenih jarkov.

Uradno poročajo dne 6. junija.

Napade na našo pozicijo na vzhodnem pobočju višine Loretto smo s težkimi izgubami za sovražnika odbili. V vasi Neuville sta bili izgubljeni dve skupini hiš. Na trdnjavo Calais in letalsko pristanišče Clemont pri Lunevillu smo metali bombe.

Ljuti boji za Souchez. — Francozi pri Neuville odbiti.

Uradno poročajo dne 5. junija.

Za ostanke sladkorne tovarne v Souchezu se vrše nadalje boji, v tem trenutku je zopet v rokah Francozov. Sovražne napade pri Neuville smo zavrnil.

Boji ob vrhu Loretto, pri Soissonsu in Varennesu.

Uradno poročajo dne 7. junija.

Francoski napadi na vzhodnem pobočju vrha Loretto so se v našem ognju popolnoma razbili. Širok francoski napad severozapadno od Soissons je bil večji del takoj odbit. Naša pozicija jugovzhodno od Varennesa je bila včeraj ponoči napadena. Kljub uporabi netilnih bomb, ki so prevlekle naše jarke z lahko gorljivo tekočino, se Francozom ni posrečilo vdreti v naše pozicije. Sovražnik se je umaknil s težkimi izgubami v svoje jarke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Tedenske novice.

(Darila za Rdeči križ.) Za Rdeči križ so došla sledeča darila: Dr. Emil Bock, primarij v Ljubljani, 100 K, Predilnica in tkalnica ter gospod tovarnar Andrej Gassner v Trziču 306.4 m blaga za telesno perilo itd. Nadalje je gospa Ernestina pl. Račič, dvornega svetnika soproga v Ljubljani, ponovno darovala vsoto 10 K.

(Iz seje deželnega odbora dne 5. junija 1915.) Sklene se podpisati 250.000 K II. avstrijskega vojnega posojila in Kranjski deželni banki dovoliti, da sme v svojem imenu podpisati 100.000 K. — Na županstva vseh občin na Kranjskem se razpošlje okrožnica z nasveti, kako naj se prebivalstvo obnaša v sedanjem vojnem času. — Pogorelcem v Ajdovcu se dovoli 2000 K podpore.

(Odredba glede ovčje volne.) Dunaj, 2. junija. (Kor. urad.) Z ministrsko naredbo z dne 5. maja so se določile najvišje cene za ovčjo volno na podlagi teže v tovarniško opranem stanju, medtem ko je ministrska naredba z dne 14. maja odredila dolžnost nanzanitve volnenih zalog. V zvezi s temi odredbami ima ministrska naredba, ki se je razglasila, namen, da se zaloge volne zagotove za potrebščine armade in normira s tega vidika na eni strani omejitev porabe teh zalog, na drugi strani pa nadzorovanje njihovega trans-

porta. Podobna naredba se istočasno razglasi tudi na Ogrskem.

(Uporaba čresla.) Poljedelsko ministrstvo ne more dati nikakega zagotovila glede prevzetja čresla, ki bi ga utegnili napraviti nekateri lastniki gozdov. V tem oziru bi se bilo obrniti neposredno na tovarnarje za strojársko in usnjarske izdelke, odnosno na „Häute- und Lederzentrale, akcijska družba, Dunaj I., Aspernplatz 4“ ali pa na dotične trgovinske in obrtniške zbornice.

(Omejitev železniškega prometa na progi Celovec-Beljak.) Od 2. junija nadalje izostanejo na progi Celovec glavni kolodvor Beljak sledeči osebni vlaki: števil. 430. Iz Beljaka, dohod v Celovec ob 7. uri 45 minut zjutraj; števil. 418. Iz Beljaka, dohod v Celovec ob 5. uri 19 minut; števil. 415 iz Celovca v Beljak. Odhod iz Celovca ob 10. uri 1 minuta dopoldne; števil. 419 iz Celovca v Beljak, odhod iz Celovca ob 7. uri 46 minut zvečer.

(Prodaja kruha in moko.) Z ozirom na to, da daje Gospodarska zveza po ukazu c. k. deželne vlade za Kranjsko večini obrtnikov (mokarjem, prodajalcem, in pekem) žito in moko, se občinstvo opozarja, naj kupuje kruh in moko pri obrtnikih (mokarjih, prodajalcih in pekih) in naj z nakupom ne obtežuje mestne vojne prodajalne, ki je pravzaprav namenjena samo revnim slojem.

(Iz šolske službe.) C. kr. okrajni šolski svet za ljubljansko okolico je imenoval suplentinjo Angelo Vode za provizorično učiteljico na ljudski šoli v Zgornjih Pirničah. — C. kr. okrajni šolski svet v Postojni je dodelil k službovanju provizorično učiteljico na tri-razredni ljudski šoli v Št. Vidu, Marijano Potočnik do nadalje ljudski šoli v Planini.

(Dodatno prebiranje onih, v letih 1878 do 1890, 1892 do 1894, 1897 in 1865 do 1872 rojenih črnovojnikov, ki iz kateregakoli vzroka niso prišli k prvemu na Kranjskem koncem maja in začetkom junija t. l. izvršenem prebiranju, se vrši: Dne 15. junija v Postojni za politična okraja Postojna (sodni okraji Postojna, Hirska Bistrica, Senožeče in Vipava) in Logatec (sodni okraji Logatec, Idrija, Lož in Cerknica). — Dne 16. junija in 17. junija v Ljubljani za politične okraje Ljubljana, mesto, Ljubljanska okolica (sodna okraja Ljubljanska okolica in Vrhnika); Litija (sodna okraja Litija in Višnja gora); Kočevje (sodni okraji Kočevje, Velike Lašče in Ribnica) in Kamnik (sodna okraja Kamnik in Brdo). — Dne 18. junija v Kranju za politična okraja Kranj (sodni okraji Kranj, Škofja Loka in Trzič) in Radovljica (sodna okraja Radovljica in Kranjska gora). — Dne 20. junija v Novem mestu za politične okraje Novo mesto (sodni okraji Novo mesto, Trebnje in Žužemberk); Krško (sodni okraji Krško, Kostanjevica, Mokronog in Rateče) in Črnomelj (sodna okraja Črnomelj in Metlika). — S črnovojniki rojstvenih letnikov 1865 do 1872 morajo priti tudi oni po letu 1872. rojeni, ki so po prejšnjih zakonitih določbah pred 42. letom izstopili iz črnovojniške obveznosti in so sedaj po črnovojniški noveli zopet vstopili v črnovojniško dolžnost in kateri so izostali pri prvotnem, sedaj dokončanem prebiranju. — Kdor ne pride k dodatnemu prebiranju, bo po obstoječih zakonih strogo kaznovan.

(Sladkor.) Iz trgovskih krogov se poroča: Skupina ljubljanskih trgovcev je kupila toliko sladkorja, da bo zadostoval za celo Kranjsko najmanj za 2 me-

seca. V tem času se tudi cena sladkorju ne bo povišala, ker je sladkor kupljen še po stari ceni. Vzrok, da sedaj sladkorja ni dobiti, leži edino v tem, ker tovarne nimajo na razpolago dovolj vozov za prevažanje. Skupina trgovcev v Ljubljani pa se je tudi v tem oziru potrudila do deželne vlade, ter dosegla, da se bo ta obrnila do železniškega ministrstva, da bodo dobile tovarne na razpolago dovolj voz za prevažanje sladkorja na Kranjsko.

(Izplačevanje vojaških nastanitvenih pristojbin) se prične na mestnem magistratu v ponedeljek, dne 14. junija 1915 v mestnem vojaškem nastanjevalnem uradu (Mestni trg št. 27, III. nadstropje), in sicer: Za stranke, ki stanujejo v I. mestnem okraju (Poljanski okraj): v ponedeljek, dne 14. junija; za II. mestni okraj (Mestni trg, Stari trg, Karlovška in Dolenjska cesta) v torek, dne 15. junija; za III. mestni okraj (Gradišče do Franca Jožefa ceste, Krakovo in Trnovo) v sredo, dne 16. junija; za IV. mestni okraj (Prešernova ulica, Franca Jožefa cesta, okrožje Dunajske ceste in Št. Petrski okraj z Vodmatom v četrtek, dne 17. junija. Od 18. junija dalje za Spodnjo Šiško in za vse one, ki so bili zadržani v gori navedenih dneh. — Uradne ure izplačevanja od 3. do 6. popoldne. — Stranke se prosijo, da se natančno držé teh določb.

(Oddaja kovinskih zalog vojaški upravi.) Dne 26. majnika se je izdala ministrska odredba, ki določa, da se morajo 8. junija t. l. izročiti zaloge gotovih kovin vojaški upravi. Izročiti se morajo zaloge aluminija, antimona, svinca (tudi trdega), bakra, medi, nikeljna in rdeče vlitih kovine s starinami in odpadki teh kovin po stanju z dne 31. marca l. l. in s prirastkom od takrat. Nadalje se morajo izročiti zaloge kositarja in žic nad 1 mm debelosti, plošče, palice in zmesi aluminija, svinca (tudi trdega), nikelja, bakra, medi, rdečih vlitih kovin in tombaka (bakrena rdečkasta zmes s cinkom), če so tudi že navedene kovine prirezane, a ne, če so že bolj obdelane. Nadalje se morajo izročiti tudi zaloge kosov rdeče kovine iz svinca (tudi trdega), nikelja, bakra, medi, rdeče kovine in tombaka. Lastniki so obvezani, da izroče zaloge po stanju 31. marca. Prepuste jim za prosto uporabo splošno 20% zalog; obratom električne industrije, ki izdelujejo stroje, aparate in električne trane prepuste 50% zalog. Izročiti ni potrebno tudi tistih zalog, ki jih lastniki obratov za vojaške dobave neobhodno potrebujejo in zaloge, ki so potrebne za poprave v lastnih delovrstbah do konca julija. Kovine se morajo izročiti do 8. junija prevzemalnim komisijam v Gradcu, Pragi, Solnogradu in na Dunaju.

(Vsakdo, ki potuje kamorkoli v inozemstvo, mora imeti potni list, opremljen z uradno potrjeno fotografijo.) Med potujočim občinstvom je precej razširjeno mnenje, da je potni list, opremljen s fotografijo imejitelja, potreben le za potovanje v Nemčijo, ne pa za potovanje v ostalo nevtravno inozemstvo, zlasti ne za Švico. Ker se pa vse osebe, ki nimajo predpisanega potnega lista s fotografijo, na meji zavrnejo in trpe tako dostikrat občutno škodo, se občinstvo opozarja, da se po ministrskem ukazu z dne 15. januarja 1915, drž. zak. št. 11, prekoračenje meje ali obrežja avstro-ogrske monarhije nikomur ne dovoli, ki se ne more izkazati s potnim listom, opremljenim z uradno potrjeno fotografijo.